

Verlag van onze (wandel)vakantie in Xishuangbanna

Dit is de zeventiende en wellicht onze laatste vakantie in China. Het is eind februari 2009 als we op vakantie gaan en we weten inmiddels dat we over een maand zullen verhuizen van Peking (Běijīng / 北京) naar Mexico Stad. Gelukkig vonden we nog een vrije week waarin we op vakantie naar [Xishuangbanna \(Xīshuāngbǎnnà / 西双版纳\)](#) konden. De afgelopen jaren hadden we al regelmatig (vage) plannen om naar Xishuangbanna te gaan, maar het is er tot nu toe nooit van gekomen.

We waren liever drie weken gegaan, maar die tijd hebben we helaas niet. Als we meer tijd hadden gehad zouden we waarschijnlijk ook naar [Ruili \(Ruìlǐ / 瑞丽\)](#) en [Baoshan \(Bǎoshān / 保山\)](#) en omgeving zijn gegaan. Dat zit er nu niet in.

Omdat we zo weinig tijd hebben, hebben we deze keer wat meer tijd gestoken in het vooraf plannen van de reis. We hebben bij zeven websites gevraagd naar informatie over meerdaagse wandelingen in Xishuangbanna. De resultaten waren erg wisselend.

De mensen van [www.navo-tour.com](#) wilden alleen gedetailleerde informatie geven als we eerst de reis boekten en aanbetaalden. Die vielen dus meteen af. De aanbieding van [www.forest-cafe.org](#) was het goedkoopst, 200 - 250 RMB per persoon per dag. Maar ja, veel informatie konden ze ons niet geven en het was ook onduidelijk of ze uiteindelijk überhaupt een gids hadden. Dus ook zij vielen af.

De derde die reageerde was [www.bannacits.com](#) en die kwamen met een redelijk programma van drie dagen voor 4.200 RMB. Zij hadden echter nogal een raar verhaal over het eten. De lunch zat niet op alle dagen in het pakket.

Daarom kozen we uiteindelijk voor [www.ecotourchina.com](#). Met deze mensen hebben we ook onze [10-daagse trekking door het noorden van Yunnan](#) gemaakt. Hun eerste aanbieding was 7.800 RMB voor vijf dagen, daarmee waren zij veruit de duurste. Zij waren echter wel de enigen die ons konden vertellen hoeveel kilometer we per dag we zouden lopen en in welke dorpjes we zouden starten en eindigen. Wat de doorslag gaf was dat ze ons bod om deze reis voor 5.000 RMB te doen zonder meer accepteerden.

Van de resterende drie websites hebben we geen enkele reactie ontvangen.

Wat ons trouwens opviel was dat de meeste aanbiedingen twee of hooguit drie dagen wandelen bevatten. Het lijkt er dus op dat een flinke meerdaagse trektocht zoals we die vorig jaar april in het noorden van [Yunnan \(Yúnnán / 云南\)](#) hebben gemaakt in Xishuangbanna veel lastiger te maken is. De vijfdaagse tocht die we nu geboekt hebben bevat vier dagen wandelen en een verplaatsing met een auto. Het zijn dus eigenlijk twee aan elkaar gekoppelde wandelingen van twee dagen.

Nadat we op de donderdagavond voor ons vertrek, op zaterdag, de keuze hadden gemaakt en ons bod op vrijdagochtend werd geaccepteerd, moesten we eerst nog 1.500 RMB aanbetalen voordat we helemaal klaar waren. Dat aanbetalen was nog wel even wat gedoe omdat dit in Peking alleen bij de [Bank of China](#) kon en dan moet je wel je paspoort meenemen. Daarnaast kostte deze transactie 15 RMB.

Als we op zaterdag 21 februari 2009 vertrekken hebben we voor zondag tot en met donderdag een vijfdaagse reis, met vier dagen wandelen, geboekt. Daarna hebben we nog twee dagen om wat dingen in de omgeving van [Jinghong \(Jǐnghóng / 景洪\)](#) te bekijken.

Op zondag 1 maart 2009 moeten we weer terug en voor de verandering hebben we de tickets voor deze vlucht ook al gekocht. In verband met de beschikbare tickets, de prijzen ervan en het feit dat er geen rechtstreekse vluchten van Peking naar Jinghong zijn, vliegen we op de heenweg met [Air China](#) via [Chengdu \(Chéngdū / 成都\)](#) en op de terugweg met [China Eastern](#) via [Kunming \(Kūnmíng / 昆明\)](#).

Hieronder volgt een uitgebreid verslag van deze vakantie.

Inhoud

Zaterdag 21 februari 2009.....	2
Vertrek uit Peking, aankomst in Jinghong	
Zondag 22 februari 2009.....	3
De eerste dag van onze wandeling in Xishuangbanna	
Maandag 23 februari 2009.....	5
Onze wandeling naar Gelanghe	
Dinsdag 24 februari 2009.....	6
Onze (wandel)tocht van Gelanghe naar Zhanglang	
Woensdag 25 februari 2009.....	9
Onze wandeling van Zhanglang naar Xiding	
Donderdag 26 februari 2009.....	11
De weekmarkt in Xiding, via Menghai terug naar Jinghong	
Vrijdag 27 februari 2009.....	14
Met de bus naar Menglun, bezoek aan de Xishuangbanna Tropical Botanical Garden	
Zaterdag 28 februari 2009.....	16
Met de bus naar Ganlanba (Menghan), het Dai Minority Park en terug naar Jinghong	
Zondag 1 maart 2009.....	19
Via Kunming terug naar Peking	
Nawoord.....	19
• Het wandelen	
• Hotels en eten	
• Het reizen	
• De attracties	
• Reisbureautjes / gidsen	
• Het weer	
• Malaria	
• Algemene indruk	

Zaterdag 21 februari 2009

Vertrek uit Peking, aankomst in Jinghong

We vertrekken vandaag, zaterdag 21 februari 2009, rond 11.30 uur met een taxi richting het [vliegveld van Peking](#). De reis verloopt op zich soepel, al heeft onze vlucht van Peking (Běijīng / 北京) naar [Chengdu \(Chéngdū / 成都\)](#) wel flink last van turbulentie. Daarnaast landen we met een halfuur vertraging in Chengdu. Gelukkig hebben we ruim twee uur overstaptijd dus is het geen probleem om onze vlucht naar [Jinghong \(Jǐnghóng / 景洪\)](#) te halen.

Om iets over 20.00 uur landen we op het vliegveld van Jinghong. Dit vliegveld wordt ook wel het vliegveld van (Xishuang)banna genoemd. Nadat we onze bagage hebben opgehaald lopen we het gebouw uit en daar staat, zoals afgesproken, een taxichauffeur op ons te wachten. Die brengt ons voor 30 RMB (de teller geeft op het moment dat hij stopt 20 RMB aan, maar van te voren hadden

we 30 RMB afgesproken) naar het Doudou Guesthouse. Dit hebben we van te voren, net als de taxi, via het [Forest Café](#) geboekt .

Vanuit de taxi ziet we al iets van Jinghong, dit stadje maakt op ons een bijzonder relaxte indruk. Wat wil je ook, het is hier op dit tijdstip van de dag nog bijna 30° C en dat terwijl er in Peking sneeuw ligt. Nadat we naar onze kamer zijn gebracht, kosten 120 RMB per nacht, gaan we vrijwel meteen weer naar buiten. Even een rondje lopen en ondertussen wat eten en drinken.

We lopen richting het Forest Café, wat onlangs verhuisd is en nu buiten het centrum zit. Als we daar aankomen maakt het op ons meer de indruk van een reisbureautje dan van een plek om gezellig wat te eten of drinken. Dus lopen we weer terug richting ons hotel. In de omgeving van ons hotel zitten namelijk wel allerlei leuke restaurantjes, bars etc. Onderweg lopen we ook nog even over de nachtmarkt, van 19.00 uur tot 24.00 uur kan je hier allerlei spulletje kopen. Uiteindelijk zakken we ergens neer waar we op ons gemak een kleinigheid eten en wat drinken.

Tegen 23.00 uur lopen we terug naar ons hotel. De kamer die we hebben is eenvoudig maar netjes. Ze hebben hier verder ook draadloos internet en de kamers hebben een airco. Onze kamer heeft echter ook één vrij groot nadeel. Hij ligt aan een weg met allemaal terrasjes en dat geeft nogal wat lawaai. Maar ja, morgen om 9.30 uur staat onze gids op de stoep en dan gaan we wandelen. Dus proppen we onze oordoppen in en gaan we toch maar proberen om te slapen.

Zondag 22 februari 2009

De eerste dag van onze wandeling in Xishuangbanna

Als we om even na 7.30 uur opstaan hebben we niet echt goed geslapen. De hoeveelheid lawaai van de straat was zo groot dat het redelijk lang duurde voordat we sliepen. Na het opstaan ontdekken we nog een nadeel aan het Doudou Guesthouse, onze kamer heeft geen handdoeken. Gelukkig hebben we zelf een handdoek bij ons, dus dat is niet echt een probleem. Trouwens, als we er om gevraagd hadden hadden we misschien wel een handdoek gekregen.

Om even na 8.00 uur gaan we naar buiten om wat te eten. Op de trap naar beneden komen we twee jongens tegen, zij blijken onze gidsen te zijn. Die zijn dus goed op tijd, want we hadden om 9.30 uur met hen afgesproken. Wij vinden het prima en gaan eerst ontbijten. Helaas gaat dat een stuk minder soepel dan we hadden verwacht.

De meeste restaurants, of eigenlijk vrijwel alle restaurants, blijken nog dicht zijn. We lopen een rondje en vinden alleen een stalletje waar ze noodlesoep verkopen. Er zit dus weinig anders op dan een bak noodlesoep als ontbijt te eten.

Op de terugweg naar het Guesthouse kopen we nog wat drinkyoghurt voor nu en wat cakejes voor onderweg. Je weet tenslotte maar nooit en we sjouwen liever iets te veel dan dat we honger moeten leiden.

Terug in het hotel pakken we onze rugzakken en gaan we samen met onze gidsen op stap. Tot onze verbazing gaan er twee gidsen, Xiao Li en Xiao Wu mee. Xiao Li is de lokale deskundige en Xiao Wu is de woordvoerder, degene die het beste Engels spreekt. Ze maken zich wel wat druk over onze grote rugzakken, inclusief water wegen die ongeveer 14 kg en 10 kg. Maar wij geven aan dat dit echt geen probleem is.

We gaan eerst met een taxi naar het lokale busstation. Daar moeten we de beloofde 3.000 RMB betalen. We hebben al 1.500 RMB betaald en de laatste 500 RMB betalen we, als we tevreden zijn, aan het eind van de reis. We moeten even wachten maar al vrij snel nemen we een lokale bus richting [Menghai \(Měnghǎi / 勐海\)](#).

Na een half uur rijden stopt de buschauffeur op verzoek van onze gidsen bij een restaurantje. Hier gaan we eten. We vermoeden dat dit onze lunch is, al vinden we 10.15 uur wel een hele rare tijd om te lunchen. We eten wel wat, maar veel trek hebben we niet.

Hierna worden we met een busje van het restaurant weer een stukje teruggebracht, naar een plek waar een marktje is. Daar kopen onze gidsen wat dingetjes en rond 11.30 uur beginnen we aan onze wandeling.

Het is wel even wennen, lopen met een grote rugzak. Dat hebben we sinds onze laatste [vakantie in Frankrijk](#), in 2006, niet meer gedaan. Verder gaan we vrijwel meteen met een vrij steil paadje omhoog. Gelukkig wordt het na een kwartiertje wat minder steil, of begint het te wennen. Hoe het ook zij we lopen het eerste uur min of meer constant omhoog.

Na een kwartier vragen onze gidsen of we pauze willen houden. Nou dat lijkt ons van niet hé. Eerst maar eens een flink eind lopen want volgens ons programma moeten we vandaag 18 kilometer lopen.

Na een uur komen we bij een dorpje bestaande uit een stuk of 20 huizen. Hier wonen mensen van de [Hani minderheid](#). Bij een van deze huizen stoppen we om wat thee te drinken. Volgens onze gps hebben we op dit moment drie kilometer gelopen en zijn we bijna 400 meter, van 1.290 meter naar 1.660 meter, gestegen.

Bij de thee zit een koekje en een verhaal. Het blijkt namelijk dat we hier blijven slapen. Hé, maar we hebben pas drie kilometer gelopen en dat is echt iets heel anders dan 18 kilometer. Wij zijn hier niet echt blij mee. Gelukkig hebben onze gidsen zelf ook ons dagprogramma bij zich dus we kunnen ze makkelijk duidelijk maken dat wij meer willen wandelen.

Na wat overleg tussen de gidsen blijkt dat we nog een extra rondje kunnen lopen. Tja, veel anders zal er niet inzitten dus laten we dat maar doen. Op zich is het wel lekker dat we nu onze grote rugzakken thuis kunnen laten. We halen onze dagtochtrugzak te voorschijn, doen daar wat drinken, cakejes, zonnebrand etc. in en gaan op stap.

Uiteindelijk blijkt onze extra wandeling zeven kilometer lang te zijn. We lopen vandaag dus net iets meer dan de helft van de beloofde 18 kilometer. Op zich is dit wel lekker voor een eerste dag, zo kunnen we een beetje aan het wandelen en de hitte te wennen. Maar wanneer we om 16.00 uur al terug zijn hebben we nog wel heel veel tijd over voordat we gaan slapen.

De wandeling zelf is trouwens erg leuk. Net als het eerste stuk lopen we afwisselend over paadjes en zandwegen. We lopen soms door stukjes bos maar vooral tussen theebomen, ja bomen, geen struiken. Deze theebomen staan tussen "gewone" bomen zodat je toch het gevoel hebt dat je door een "gewoon" bos loopt.

De oudste theeboom waar we langs komen schijnt ruim 800 jaar oud te zijn. Wat wel interessant is om te zien is dat theebomen eigenlijk net bonzaibomen zijn. Ook al zijn ze een paar honderd jaar oud, ze zijn nog steeds zo klein dat wij als leek zouden zeggen dat ze hooguit enkele tientallen jaren oud zijn.

Terug bij het huis waar we vannacht blijven slapen komen we er achter dat men hier niet alleen een warme (zonneboiler) douche heeft, maar ook voldoende stroom om onze laptop op te laden. We kunnen dus op ons gemak onze gps uitlezen, foto's kijken en dit verslag typen.

Rond 17.30 uur begint het trouwens behoorlijk af te koelen. We schatten dat het vandaag ergens rond de 30° C was, maar nu begint er een fris windje te waaien. Dus het wordt tijd op te douchen en iets warmere kleren aan te trekken.

Tegen 19.00 uur is het avondeten klaar. Net als bij de lunch hebben we weer veel lokale gerechten, het ene smaakt beter dan het andere. Maar over het algemeen hebben we een prima maaltijd. Ondertussen is echter ook de stroom uitgevallen, dus het is een diner bij kaarslicht.

Tja, en dan is het om 20.00 uur zo'n beetje donker. Uit een soort van verveling gaan we maar eens op zoek naar het toilet. Dat is nog een heel stukje lopen over een hellende zandweg met allerlei gaten en op je slippers bij het licht van een zaklamp is dit nog een heel aardige speurtocht.

Om 20.30 uur begint de dochter des huizes ons bed klaar te maken. Wij komen samen met de gidsen in de "woonkamer", voor de TV te liggen, volgens goed lokaal gebruik met de voeten naar de deur. Er zijn voldoende dekens en kussen. Even na 21.30 uur hebben we het wel gezien en gaan we onze tanden poetsen, stoppen we onze campingmatjes onder de dekens en gaan we slapen.

Maandag 23 februari 2009

Onze wandeling naar Gelanghe

Vannacht hadden we zeer zeker geen last van de herrie van het verkeer of cafeetjes. Helaas heb je in dit soort dorpjes dan wel weer kippen met bijbehorende hanen die heel vroeg herrie beginnen te maken. Daarom is het handig om altijd en overal oordoppen bij de hand te hebben.

Rond 7.30 uur staan we op en pakken we onze spullen een beetje in. Vervolgens krijgen we een ontbijt dat voor 50% hetzelfde is als het diner gisterenavond. Hierna pakken we onze laatste spullen in en om 8.50 uur gaan we op stap.

Volgens het afgesproken plan hebben we vandaag een wandeling van 22 kilometer voor de boeg. Onze gidsen zeiden gisteren dat het iets minder dan 20 kilometer is. We zullen wel zien wat het wordt.

Zodra we op pad gaan volgen we een zandweg die we min of meer de hele dag volgen. Eerst gaan we een stukje omhoog, vervolgens dalen we een stukje, daarna krijgen we nog een klein klimmetje en tot slot krijgen we een vrij lange afdaling richting Gelanghe (Gělánghé / 裕朗和). De laatste vier kilometer is vlak. Uiteindelijk lopen we vandaag, volgens onze gps, een kleine 16 kilometer.

Het eerste en het laatste stukje van de route zijn zonder meer het interessantst. Aan het begin lopen we nog een beetje tussen de bomen en na een half uur komen we langs iets dat op een restaurantje lijkt en nog een kwartier later komen we door een dorpje. Daar is een winkeltje waar we een fles drinkyoghurt en een flesje cola kopen, lekker voor tijdens de pauzes.

Vanaf dit dorpje totdat we in de buurt van Gelanghe komen lopen we op zo'n typische onverharde bergweg. Het is vooral jammer dat men de laatste twee tot drie jaar hier al het bos gekapt schijnt te hebben. We zien nu vooral veel theestruiken.

Tijdens een pauze eten we het overgebleven gedroogde vlees van de lunch van gisteren op. Dit gedroogde vlees schijnt een lokale specialiteit te zijn en is erg lekker. Zoals verwacht willen onze gidsen het pvc bakje waar het gedroogde vlees in zat in de berm laten liggen. Als wij daar iets van zeggen, geven zij als antwoord dat het wel verteert, net als papier. Tja, het is natuurlijk maar net hoe lang je wilt wachten, dus stoppen we het bakje maar in onze eigen rugzak.

Voor de rest vinden we het raar om te zien dat Xiao Wu zo nu en dan een flink stuk achter ons loopt en dat hij onderweg ergens een parasol heeft geregeld zodat hij in de schaduw daarvan kan lopen.

In Gelanghe zien we trouwens iets wat we nog nooit in China hebben gezien, een auto met een buitenlands kenteken. Het blijkt een Birmese auto te zijn. Dat moeten wel hele hoge of hele foute mensen zijn.

Ondanks dat onze gidsen vaker willen pauzeren doen we dit twee keer voordat we om iets voor

13.00 uur bij een restaurantje in Gelanghe gaan eten. We zijn daar op dat moment ook wel aan toe. Het is inmiddels behoorlijk warm en ondanks dat we zelf wat cakejes en onze gidsen wat bananen en gedroogd vlees bij zich hadden, hebben we sinds ons ontbijt niet veel meer gegeten.

Na een prima en relaxte lunch lopen we het laatste stukje naar een dorpje van de [Dai minderheid](#) vlak bij Gelanghe. De Dai schijnen trouwens de enige van de 13 minderheden in [Xishuangbanna \(Xīshuāngbǎnnà / 西双版纳\)](#) te zijn met een taal waar een geschreven versie van is. Dit schrift lijkt op Thai en is onder andere te zien op de straatnaamborden in [Jinghong \(Jǐnghóng / 景洪\)](#). Als we het dorpje in lopen maakt het de indruk dat er flink gemoderniseerd wordt. De meeste huizen hebben inmiddels muren van baksteen (die in de velden rond het dorp gebakken worden) en een douche met een zonneboiler. Verder is een groot deel van de wegen inmiddels met beton verhard.

Het vinden van een slaapplek is wat lastig. Als we bij het eerste, erg modern uitziende, huis aankomen blijkt daar niemand thuis te zijn (achteraf blijkt dit het huis van de dorpoudste of zo te zijn). Onze gidsen praten wat met elkaar en enkele dorpsbewoners waarna we twee huizen verder op in één van de weinige nog 100% houten huizen gaan logeren. Dit is eigenlijk wel zo geinig. Het is 14.15 uur als we hier aankomen.

Tja, wat nu te doen. Eerst maar even naar de wc. Dat is nog een heel stuk lopen want die staat buiten het dorp, dat is wel zo hygiënisch. Vervolgens komen er allerlei mensen langs die nog nooit of nog niet vaak buitenlanders hebben gezien. Zo wordt het een poosje mensen kijken en bekeken worden.

Tegen 16.30 uur hebben we het wel gezien en gaan we nog een rondje lopen. We lopen eerst naar de hoofdstraat en vervolgens via de hoofdweg naar Gelanghe. Onderweg zien we weer enkele plaatsen waar men stapels stenen aan het maken is zodat deze gebakken kunnen worden. We zien zelfs een stapel waar op dit moment het vuur in brand. Hierna lopen we nog een stukje door Gelanghe en kopen we de flesjes drinken die onze gidsen niet konden vinden. Achteraf blijkt dat onze eigen schuld, het is namelijk geen yoghurt zoals wij gezegd hadden, maar melk wat er in deze flessen zit.

Als we weer terug zijn in ons Dai dorpje gaan we nog even naar het plaatselijke klooster en aan de andere kant van het dorp kijken. Daarmee hebben we echt alles gezien wat hier te zien is en om even na 18.00 uur zijn we weer "thuis".

De zon begint al flink te zakken dus wordt het tijd voor een lekkere warme douche. Ondertussen krijgen we het bericht dat, net als gisteren, de stroom is uitgevallen. Tegen de tijd dat we om 19.30 uur gaan eten is er echter weer stroom. Dat is erg prettig want nu kunnen we gewoon bij het licht van de lamp eten en de batterij van onze laptop opladen.

Onder het eten wordt er de nodige [rijstwijn \(báijiǔ / 白酒\)](#) en wat bier gedronken. Verder praten we via onze gids wat met de mensen waar we vannacht te gast zijn. Hierbij horen we onder andere dat bier een relatief nieuwe drank voor deze mensen is. Dankzij deze gezelligheid is het voordat we het doorhebben 21.00 uur geweest en is het een veel betere, leukere, avond dan gisteren.

Net als gisteren maken we ook vanavond een avondwandeling naar het toilet en om even voor 22.00 uur liggen we in bed, de oordoppen binnen handbereik.

Dinsdag 24 februari 2009

Onze (wandel)tocht van Gelanghe naar Zhanglang

Zo, dat was weer een bijzonder nachtje. Zulke stoffige dekens hebben we nog nooit meegemaakt.

Verder was het ook de eerste keer dat we ons omdraaiden om minder last te hebben van de stank van een waterbuffel onder ons. Zo'n planken vloer is wel leuk, maar die kieren laten van alles en nog wat door.

Verder heeft er in onze "kamer" de hele nacht een lamp gebrand. Misschien is dat omdat ons gastgezin er trots op is dat er de hele nacht stroom was of omdat ze denken dat wij het fijn vinden of misschien dat ze dit altijd doen. Hoe dan ook, het is wel handig wanneer je om 02.00 uur wilt kijken hoe laat het is, maar verder had het van ons niet gehoeven.

Zoals afgesproken staan we om 7.00 uur op. We zijn op dat moment al even wakker omdat om 6.30 uur de werkdag van de stadomroeper begon. Wat ons betreft had dat best een uurtje later gekund. Hoe dan ook, wij moeten op tijd op want we moeten om 7.30 uur de bus naar [Menghai \(Měngzhǎi / 勐海\)](#) hebben. Gisteren hadden we de keuze tussen de bus van 7.30 uur of die van 11.30 uur. Die keuze was voor ons niet moeilijk.

Zonder ontbijt gaan we op stap, we moeten wel 100 meter lopen naar de bus. De bus heeft helaas 20 minuten vertraging en echt warm is het vanochtend niet.

Onze bus is echt zo'n lekkere lokale bus en de weg is halfverhard en stoft lekker. We zijn blij dat we de vroege bus hebben dan is het niet zo heet en blijven de ramen dicht en het stof buiten. Behalve een raam links van ons. De vrouw die daar zit steekt een paar keer haar hoofd buiten het raam. Ze kan kennelijk niet zo goed tegen al het gedraai op de bergweg waar we over rijden.

Rond 8.45 uur komen we aan in Menghai. Onze gidsen kopen daar eerst kaartjes voor onze volgende bus richting Xiding (Xīdìng / 西定). Hierna hebben we tot 10.40 uur om te ontbijten en iets van Menghai te zien.

We lopen naar een lokaal restaurantje waar we een bakkie noodlesoep naar binnen sleurpen. Samen met een banaan en een flesje drinkyoghurt (dat dus geen yoghurt maar melk is) is dit een prima ontbijt. Hierna lopen we nog een rondje over de behoorlijk grote markt van Menghai.

Op de markt van Menghai zien we onder andere wat levend pluimvee. Dat zie je niet vaak meer in China. Wat we hier voor het eerst zien is dat mensen een levende kip kopen en die vervolgens naar een hokje brengen waar die tegen een kleine vergoeding geslacht wordt. Hierna is de kip een stuk makkelijker op een motortje mee te nemen.

Verder schijnt er in Menghai niet veel bijzonders te zien te zijn dus lopen we terug naar het busstation. Daar wachten we nog even voordat we met de bus richting Xiding vertrekken.

Onze bus gaat eerst over een tweebaans asfaltweg waar op dit moment aan gewerkt wordt, en dat is niet zonder reden. Gelukkig zitten we helemaal achterin zodat we goed doorhebben wanneer de bus door een gat rijdt. Diverse keren komen we meer dan een paar cm los van onze bank. Gelukkig vallen we iedere keer netjes terug en houden we er, behalve dit stukje tekst, niets aan over.

Het gebied waar we door rijden is behoorlijk vlak en we zien naast (lege) rijstvelden vooral veel suikerriet en een paar veldjes met vlas.

Op een gegeven moment slaan we linksaf richting Xiding. Langs deze weg zien we alleen maar (lege) rijstvelden. Wanneer we vervolgens de bergen in gaan verandert de weg van een asfaltweg met hier een daar een gat in een zandweg met grote stofwolken. Zo stoffen we een eindje verder en rond 12.45 uur, net na een dorpje stappen we bij een winkeltje uit.

Zo nu eerst even bijkomen. We drinken wat en eten wat, onder andere de door onze gidsen meegenomen en erg lekkere dumplings. Vervolgens trekken we onze wandelkleding aan en smeren we ons in tegen de zon. Om iets na 13.00 uur gaan we op stap.

We volgen een stoffige zandweg waar regelmatig een (vracht) auto of een trekker over heen komt. Gelukkig is het lekker weer, maar verder vinden we het eigenlijk niet zo veel. Weer zo'n weg als

gisteren maar deze keer met veel te veel stof. Als er een (vracht)auto langs komt gaan we even in de kant staan, niet om de (vracht)auto langs te laten, maar om het stof te ontwijken. Er zit weinig anders op dan hopen dat we niet veel verkeer zullen zien, dan is het allemaal nog wel te doen. Gelukkig wordt het nog een stuk beter. Na een dik half uur komen we bij een bord met daarop "Bulang Ecological Museum". Daar is een kruising en nemen wij de weg met het minste verkeer en het minste losliggende zand. Kijk dit loopt een stuk beter.

We zijn amper een uur onder weg als onze gidsen al weer pauze willen houden. Omdat het wel een erg mooi plekje is, er staat een soort afdakje speciaal gebouwd om er even uit te rusten, vinden we dit goed en houden we een korte pauze.

Als we weer verder lopen komen we langzaam maar zeker in een wat bosrijkere omgeving. Dit maakt het wandelen een stuk leuker en afwisselender. Om even voor 14.45 uur komen we bij een dorpje, Zhanglang (章郎寨), met mensen van de [Bulang minderheid](#).

Wij willen door het dorpje lopen, maar onze gidsen zeggen dat we eerste onze bagage gaan wegbrengen en dan nog een stuk(je) gaan lopen waarbij we ook door dit dorp zullen komen. Kennelijk zijn we bijna bij het eindpunt van de wandeling van vandaag.

Dat klopt, een paar minuten later staan we bij het huis dat het eindpunt voor vandaag is. Het schijnt dat we hier nu stoppen en vanavond eten en kunnen douchen, maar dat we vanavond een paar meter verderop in het Bulang Ecological Museum gaan slapen.

In het totaal hebben we volgens onze gps zeven kilometer gelopen. Ruim korter dan de beloofde 12 kilometer. Nu maar hopen dat we straks nog een leuke extra wandeling hebben.

We zoeken een plekje om te zitten en drinken en snacken wat. Ondertussen horen we dat we in het huis van de dorpoudste zitten en dat de dorpoudste een veteraan van het [volksbevrijdingsleger](#) is.

Hierna pakken onze dagtochtrugzakken en rond 15.15 uur begint onze tweede wandeling van vandaag. We zijn benieuwd wat dit gaat worden. Deze keer gaan we niet met twee, maar met drie gidsen op stap. We schijnen naar iets van een grot te gaan. En wat blijkt, we maken nog een erg leuke wandeling van dik negen kilometer en zijn pas na 18.15 uur weer terug. Voor het eerst zijn we iets van moe van het wandelen.

Het eerste stukje lopen we door het dorpje Zhanglang. Vervolgens duiken we al snel het bos in. We lopen wel min of meer over een zandweg, maar deze is niet zanderig en we komen alleen een paar motortjes tegen. Vervolgens komen we langs een dorpje in aanbouw. Er staan nu een paar huizen, maar een jaar geleden stond er nog helemaal niets.

Zo lopen we rustig door totdat onze derde gids op een gegeven moment een klein paadje kiest. Dit paadje gaat behoorlijk steil naar beneden. Verder ligt er wat los zand en kurkdroge bladeren waardoor het geheel een beetje glad is. Het is wel leuk voor de afwisseling, maar we moeten ook goed uitkijken. Uiteindelijk redden we het zonder te vallen.

Het laatste stuk tot aan de grot doet ons denken aan onze eigen [wandelingen rond Peking](#). Tijdens deze wandelingen zijn we regelmatig uitgekomen op terrassen waarbij we zelf een pad moesten zoeken en het soms wat lastig was om van het ene terras op het andere te komen. Nu is het pad niet anders. De laatste paar honderd meter is het ineens weer vlak waardoor we heerlijk relaxt bij de grot komen.

De grot zelf valt niet tegen en doet denken aan wat we bij de [Peking Man site](#) gezien hebben. Een overhangende de rots met daaronder een ruimte waar vroegen monniken gezeten schijnen te hebben. Nu zitten er vooral vleermuizen.

We genieten hier van wat we zien en ondertussen eten en drinken we wat. Ook dalen we nog een klein stukje naar een grot iets lager gelegen grot. Daar gaan we echter niet in. Dit is namelijk een

gang van hooguit een halve meter hoog en we hebben geen goede zaklamp bij ons. Dus of de ruimte aan het eind van deze gang waar je kunt staan werkelijk bestaat, zoals onze derde gids beweert, dat weten wij niet.

Hierna dalen we nog iets verder naar een klein watervalletje. Als we daar uitgekeken zijn is het inmiddels 17.00 uur en tijd voor de terugweg.

We lopen via een totaal ander pad terug wat de wandeling nog leuker maakt. We vonden dit al de leukste wandeling tot nu toe en dat is het nu helemaal. Vooral ook omdat de terugweg voor ons gevoel veel minder klimmen is dan we hadden verwacht.

Terug in het dorp kijken we nog even bij het lokale klooster. Dat ziet er een stuk verzorgder uit dan het klooster van Gelanghe (Gělánghé / 裕朗和) waar we gisteren waren. Hierna lopen we redelijk vermoeid maar voldaan het laatste stukje.

Overigens kunnen we vandaag goed zien dat het gebied waar we door lopen behoorlijk arm is. Alle mensen die we zien, ook de dorpsoudste, hebben gaten in hun kleren. De mensen hebben zich goed aan deze omstandigheden aangepast en eten bijvoorbeeld heel veel bloemen en bladeren van bomen uit het bos. Dit merkten we gisteren en eergisteren ook al aan het eten dat we toen voorgezet kregen. En eerlijk is eerlijk, die bloemen en bladeren zijn over het algemeen prima te eten.

Als we weer “thuis” zijn drinken we wat waarna we snel gaan douchen. We zijn voor ons doen ongewoon laat en het begint al behoorlijk af te koelen. Net als bij onze vorige twee slaappleatsen komt het warme water hier van een zonneboiler. Dit is echter wel de eerste keer dat er in de douche ook een (hang)toilet zit. Kijk dat scheelt weer een avondwandeling.

Wanneer we om 19.30 uur klaar zijn met douchen is het eten ook klaar. Het eten is ook deze keer goed te doen en ook vanavond staat er weer een lokale specialiteit op tafel, hond.

Na het eten bekijken we de foto's van vandaag. Hierna moet dit verslag nog getypt worden waardoor we vanavond extreem laat, om 22.30 uur, naar bed gaan. Inmiddels hebben we trouwens te horen gekregen dat we niet in het museum gaan slapen, dat schijnt bezet te zijn. Dus blijven wij slapen op de plek waar we nu al zitten, wel zo handig.

Woensdag 25 februari 2009

Onze wandeling van Zhanglang naar Xiding

Na de beroerdste nacht tot nu toe staan we om 7.50 uur op. Waarom het slapen zo slecht ging is niet helemaal duidelijk, maar het was wel zo. We zouden om 8.00 uur ontbijten, helaas wordt dat “iets” later. Omdat Jacob nog steeds flink verkouden is houdt hij de lange onderbroek die hij gisteravond heeft aangedaan vanochtend ook nog even aan. Wel zo warm.

Wanneer we eindelijk het ontbijt op hebben, zo'n beetje de slechtste maaltijd van deze vakantie, maar nog steeds goed genoeg om een ochtend op te kunnen lopen, gaan we naar het Bulang Ecological Museum. Dit museum ligt achter het huis waar we slapen en gaat over de [Bulang minderheid](#). We verwachten er niets van en dan valt het mee. Er hangen een paar leuke foto's.

Uiteindelijk is het 10.00 uur voor we op stap gaan. Het eerste stuk lopen we heerlijk onder de bomen over een opgedroogde, harde, zandweg. Na een kwartiertje houden de bomen op en komen we tussen de velden te lopen. Oeps, als dit maar niet net zo'n dag wordt als eergisteren. Dat valt echter heel erg mee. Niet alleen zijn de velden hier een stuk afwisselender, suikerriet (dat op dit moment geoogst wordt), theestruiken (in deze streek zien we geen theebomen) en wat lege rijstvelden. Daarnaast neemt onze gids zo nu en dan een klein paadje om wat haarspeldbochten af te snijden. Deze paadjes zijn wel behoorlijk steil, maar zorgen ook voor een leuke afwisseling.

Als we een klein uurtje onderweg zijn maakt hij het nog wat bonter en gaan we gewoon dwars door de lege rijstvelden. We moeten naar beneden, richting een klein stroompje. Daar is het pad even heel erg onduidelijk, maar met wat klim en klauterwerk komen we in een suikerrietveld aan de andere kant van het stroompje. Op je korte broek en T-shirt zonder mouwen door een suikerrietveld lopen is trouwens niet echt fijn. Gelukkig komen we enkel tientallen meters verderop al weer op een leeg rijstveld. Daar nemen we de terrassen omhoog totdat we bij een weggetje komen. Daar zijn een stuk of 40 mensen bezig om met de hand een veld suikerriet te oogsten, dat is erg aardig om te zien. Wanneer we iets verderop in de schaduw kunnen zitten, houden we even pauze. Xiao Wu is tijdens de oversteek van het stroompje zijn jas verloren, hij moet even terug.

Tijdens deze pauze genieten we niet alleen van het uitzicht maar ook van een fles vruchtenmelk die Xiao Li voor ons gekocht heeft. Het schijnt dat we pas kunnen lunchen als we in Xiding (Xīdìng / 西定) zijn, dus moeten we onderweg maar wat snacken. Als Xiao Wu weer terug is lopen we weer verder.

We verlaten nu de zandwegen en komen nu alleen nog op de kleine (en soms erg steile) paadjes. Dit is erg leuk voor de afwisseling maar met een rugzak van 10 of 14 kilo op je rug is dat zo nu en dan ook best even zwaar. Maar alles gaat goed en om even na 11.30 uur komen we weer in zo'n lokaal dorpje. Het voelt hier allemaal nog net iets armer aan dan het dorpje waar we vannacht sliepen. We zien hier trouwens ook geen winkeltjes, wat wel jammer is anders hadden we nog wat icetea of zo kunnen kopen.

We lopen weer verder. Het pad is erg leuk en afwisselend. Meestal lopen we onder de bomen, ook lekker tegen de zon en soms een klein stukje door het open veld. Om 12.00 uur stoppen we bij zo'n "kiosk" zoals we die de afgelopen dagen wel meer hebben gezien.

Volgens onze gps hebben we de afgelopen twee uur nog geen vijf kilometer gelopen. Dat zegt vooral iets over het terrein waar we door lopen. Verder zeggen onze gidsen dat het nog 12 kilometer is. Ja, daar geloven we dus niets van, dus vragen we maar even of we al halverwege zijn. En wat blijkt, we zijn bijna op de helft. Kijk, dat klinkt logisch want we zouden in Xiding lunchen en als we daar over twee uur aankomen dan kan dat prima.

We lopen weer verder over hetzelfde geweldige pad. Dan horen we een waterval en krijgen we de vraag of we daar even heen willen. Ach ja, dat is misschien wel geinig. Als we het zijpaadje ietsje zijn gevolgd laten we onze rugzakken achter en dalen we nog iets verder af. Gelukkig is het maar een klein eindje want er is werkelijk niets te zien.

Terug op de route komen we iets verderop bij een stuwmeertje. Het lijkt erop dat onze gidsen hier niet op gerekend hadden. Ze vertonen zoekend gedrag waarna wij onszelf en onze rugzakken weer via zo'n veld met lege rijstterrassen omhoog mogen hijsen. Dit gaat goed en vol goede moed lopen we weer verder.

Even voor 13.00 uur komen we door het volgende dorpje. Aan de andere kant van dit dorpje verlaten we vrijwel meteen de weg om weer een bospaadje omhoog te nemen. Iets verderop houden we iets uitgebreider pauze waarbij we wat koekjes en een paar bananen eten. Vanaf hier moet het dus nog iets van een uur lopen zijn.

Op een gegeven moment komen we bij zo'n zandweg met veel los zand waarbij het stof alles grijs heeft gemaakt. Gelukkig nemen onze gidsen ook nu weer een bospaadje omhoog. Echter een eindje verderop blijkt er toch iets aan de hand te zijn. Ze weten namelijk alleen de route via de zandweg, die we gelukkig niet volgen, en twijfelen of dit pad wel de goede kant op gaat. Dus laat Xiao Li, onze hoofdgids, zijn rugzak achter en loopt een eind vooruit.

Tja, daar sta je dan te wachten. En waarop? Na een paar minuten besluiten we dat we zijn rugzak meenemen en achter hem aangaan. Mocht het fout zijn dan lopen we wel met z'n allen terug. Zo

ver hoeven we vandaag ook weer niet te lopen.

Iets verderop komen we hem tegen. Het pad komt uit op een theeplantage en het kan zijn dat er een iets lastiger stuk in zit. Nou ja, dat zien we dan wel. Als we een klein stukje verderop op de theeplantage uitkomen blijken we daar Xiding al kunnen zien liggen. Nu moet het wel heel raar gaan willen we dat niet halen.

We halen het wel, maar vanzelf gaat het niet. Er zit namelijk nog een leuke kloof tussen de theeplantage en Xiding. Het is flink zoeken, dalen en klimmen om daar doorheen te komen. Maar het lukt, waarna we uitkomen op een asfaltweg die ons een halve kilometer later in Xiding brengt. Het is even na 14.00 uur als we Xiding inlopen. We hebben volgens onze gps vandaag net iets minder dan 10 kilometer gewandeld. Ondanks dat dit veel minder is dan de beloofde 23 kilometer vonden we het een erg leuke, mooie en afwissellende wandeling waarbij we graag nog een paar kilometer extra hadden gelopen, maar met een grote rugzak 23 kilometer door dit soort terrein is voor ons wel wat veel voor één dag.

In Xiding blijken onze gidsen toch niet zo goed de weg te weten. Ze moeten het drie keer vragen voordat ze het guesthouse gevonden hebben. Hier blijken we de laatste twee, niet gereserveerde, kamers te kunnen krijgen. Deze kamers moeten nog schoongemaakt worden, dus gaan we eerst eten.

Deze keer bemoeien we ons voor het eerst met wat er besteld wordt. Wij willen ei met tomaat, een gerecht dat je overal in China kunt krijgen en altijd goed smaakt. Dat is goed en we krijgen nog enkele, onder andere gebakken krieltjes, erg lekker gerechten. Dit compenseert het ontbijt helemaal.

Terwijl we zitten te eten komt een groep Fransen, die we gisteren in de bus gezien hebben en die vannacht ook in Zhanglang hebben geslapen, het restaurant binnen. Zij zijn vanochtend om 9.30 uur vertrokken en willen in hetzelfde guesthouse slapen als wij. Maar zij hebben, net als wij, niet gereserveerd en nu zit het vol. Zijn wij even blij dat we er net iets eerder waren.

Na deze late lunch gaan we naar onze kamer. De deur, die op een vrij toegankelijk plein uitkomt, is open en we blijken ook geen sleutel te krijgen. Hoe moet dat nu als we weg willen? Nou volgens Xiao Wu wordt er niet gestolen en mocht iemand onze laptop stelen, dan betaalt hij een nieuwe.

Onze kamer is schoon en heeft een TV, een toilet en een douche. De bedden zijn zoals je mag verwachten in China, hard. Maar alles bij elkaar houden wij het hier prima uit. We zijn al lang blij dat we vanavond niet weer in de rook van een kookvuur hoeven te zitten. De afgelopen drie dagen werd ons avondeten op een open vuur in dezelfde ruimte als waar wij zaten gekookt.

De rest van de middag doen we niet zo veel bijzonders. We douchen, bekijken onze foto's, lezen onze gps uit etc. Om 19.00 uur gaan we eten. Ook deze keer krijgen we enkele lokale specialiteiten zoals slakken. Tja, nu weten we dus ook hoe die smaken, vooral een beetje taai. Even na 20.00 uur zijn we weer terug op onze kamer. Voor het eerst deze vakantie spelen we een spelletje. En om 21.00 uur, het record van deze vakantie, gaan we naar bed. Jacob is enorm verkouden en gaat met een aspirientje slapen in de hoop dat hij na twee slechte nachten een keer fatsoenlijk kan slapen.

Donderdag 26 februari 2009

De weekmarkt in Xiding, via Menghai terug naar Jinghong

Slapen ging vannacht goed, tenminste tot 6.30 uur. Om 6.30 uur gaat de dorpsomroeper aan. Die hebben we de afgelopen week al vaker gehoord maar deze keer is het een volhouder. Dat wil

zeggen, vanaf 6.30 uur tot 8.00 uur komt er een volledig programma door de luidsprekers. Dit maakt zoveel lawaai, daar helpen zelfs geen oordoppen tegen.

Om even na 7.30 uur staan we op en verzamelen onze spullen vast een beetje. Om 8.00 uur gaan we ontbijten. Deze keer geen Chinese rijsttafel maar gewoon een bakkie noodlesoep bij een stalletje met een fles vruchtenyoghurt toe.

Tijdens ons ontbijt zitten we eerste rang om te zien hoe de weekmarkt van Xiding (Xīdìng / 西定) op gang komt. Nadat we ons ontbijt op hebben lopen we een rondje over de markt, die eigenlijk relatief klein is. De bijzonderheid van deze markt is dat hier mensen van meerdere minderheden, gedeeltelijk nog in traditionele kleding, komen. Er komen namelijk mensen uit alle omringende dorpen naar deze markt.

Dit laatste heeft voor ons en groot voordeel. De mensen waar we gisteren sliepen komen namelijk ook en zij nemen onze iPod mee. Die hadden we daar laten liggen. Toch handig zo'n gids en mobiele telefoons die je zelfs in de kleinste dorpjes van China bereik hebben.

Rond 9.00 uur hebben we de markt wel zo'n beetje gezien. Maar ja, er zijn nog geen buskaartjes te koop en waarschijnlijk vertrekt onze bus terug naar [Jinghong \(Jǐnghóng / 景洪\)](#) ergens tussen 12.00 uur en 13.00 uur. Dus we hebben nog wel even. Uiteindelijk hangen we nog een uurtje rond op de markt. Hierna gaan we terug naar onze kamer om nog een spelletje te spelen.

Om 11.00 uur hebben onze gidsen kaartjes voor de bus gekocht en blijkt dat we met de bus van 12.20 uur gaan. Tenminste als hij op tijd vanuit [Menghai \(Měnghǎi / 勐海\)](#) aankomt. Gezien de wegwerkzaamheden die we een paar dagen geleden zagen kon dat wel eens niet lukken.

En dat klopt, het is vrijwel 13.00 uur voordat de bus aankomt. Nadat iedereen is uitgestapt stappen de nieuwe passagiers in en vertrekt hij weer. Gelukkig zitten we deze keer ongeveer midden in de bus zodat we minder last hebben van alle hobbels etc.

Rond 14.30 uur komen we aan in Menghai. Daar kopen onze gidsen kaartjes voor de bus naar Jinghong die vrijwel meteen vertrekt. Nu zien we ook dat de bus Menghai - Xiding in het geheel niet op de grote doorgaande weg van [Xishuangbanna \(Xīshuāngbǎnnà / 西双版纳\)](#) komt. Daar draaien we nu namelijk vrijwel meteen op. Dat is wel prettig want deze weg heeft vrijwel geen hobbels, behalve op de plek waar tijdens het afgelopen regenseizoen een stuk is weggespoeld, en heeft twee ruime rijbanen waardoor de bus lekker kan doorrijden. Hierdoor rijden we in een dik uur naar Jinghong.

Op het busstation van Jinghong nemen we afscheid van onze gidsen. Dit geeft nog wel even wat gedoe. We hadden tenslotte afgesproken om, als we tevreden waren, aan het eind van de reis nog 500 RMB (10% van het totale bedrag) te betalen. Tja, na twee dagen dachten we er aan om zelfs een deel van het reeds betaalde geld terug te vragen. Niet dat we slecht verzorgd of slecht behandeld werden, maar de te wandelen afstanden waren een stuk korter dan beloofd en wat ons betreft gewoon te kort. De laatste twee wandeldagen hebben dat voor een deel goed gemaakt. Vooral de extra wandeling naar de grot vonden we erg leuk. Maar ja, daar staat wel tegenover dat we volgens afspraak met een auto van Gelanghe (Gēlǎnghé / 格朗和) richting Xiding zouden gaan en dat hebben we uiteindelijk met de bus gedaan.

Na lang wikken en wegen hebben we besloten om slechts een deel van de 500 RMB te betalen. Xiao Wu, de tolk, snapt precies wat er aan de hand is en lijkt er geen problemen mee te hebben. Xiao Li kijkt echter enorm teleurgesteld. Wij vinden dit wel een triest gezicht, maar ja, wij kunnen het ook niet helpen dat er zo'n groot verschil zit tussen de beloofde afstanden en wat we daadwerkelijk gelopen hebben. Uiteindelijk stemt ook Xiao Li in met ons voorstel.

Wij nemen voor 5 RMB een taxi naar het Daqingshu Hotel (Dàqīngshù Bīnguǎn / 大青树宾馆). Tot onze verbazing hoeft de meneer aan de balie ons niet in te schrijven, hij wil alleen geld hebben, 60 RMB voor een nacht. Nadat Gabrielle eerst even is wezen kijken betalen we dit enorme bedrag.

Vergeleken met ons hotel van afgelopen zaterdag is dit hotel wel iets minder. Maar wat voor ons belangrijker is, het is hier een stuk rustiger, zodat we vannacht waarschijnlijk iets beter kunnen slapen.

Nadat we onze spullen naar de kamer hebben gebracht vertrekken we weer. We gaan naar het Mei Mei Café (Měiměi Kāfēitīng / 美美咖啡厅), de nieuwe locatie, er zijn namelijk twee vestigingen van het Mei Mei Café in Jinghong. Daar ploffen we om even voor 17.00 uur neer om er pas na 20.00 uur weer weg te gaan.

In tussentijd eten en drinken we wat, komt Xiao Li toevallig langs die over zijn teleurstelling van afgelopen middag heen schijnt te zijn en bekijken we wat we de komende dagen willen doen. Bij het Mei Mei Café hebben ze een net boek met allerlei opties. Daar staan trouwens behoorlijk leuke, lees pittige, meerdaagse wandeltochten in. Maar in alle gevallen zijn die nooit langer dan drie dagen.

Wij willen in principe naar Ganlanba (Gǎnlǎnbà / 橄榄坝) = Menghan (Měngghǎn / 勐罕) en naar het [Sanchahe Nature Reserve \(Sānchàhé Zìrán Bǎohùqū / 三岔河自然保护区\)](#). Ganlanba schijnt een leuk dorpje te zijn en in het Sanchahe Nature Reserve kan je [in een boomhut slapen](#) waarbij je, als je mazzel hebt, vanuit je boomhut olifanten kunt zien. Het blijkt dat de mensen van het Mei Mei Café voor 700 RMB een auto met chauffeur kunnen regelen die ons heen en weer rijdt tussen deze locaties.

Wij vinden dit erg duur, dus denken we er over om met de bus te gaan. Terug uit het Sanchahe Nature Reserve schijnt dan lastig te zijn dus vragen we wat ophalen bij het park kost, dat is 270 RMB. Ook een hoop geld.

Wanneer we vervolgens vragen of ze ook een boomhut kunnen reserveren, wat ze volgens hun boek kunnen, blijken we helemaal niet in de boomhutten te kunnen slapen. De olifanten schijnen wat dingen beschadigd te hebben en sindsdien is het slapen in de boomhutten verboden. Lekker, er waren voor ons namelijk twee belangrijke redenen om naar Xichuangbanna te gaan, het lekker warme weer en de mogelijkheid om in een boomhut te slapen. Nu hoeven we ook niet meer naar het Sanchahe Nature Reserve.

Dit maakt onze planning wel een stuk eenvoudiger en nu zijn we er snel uit. Morgen gaan we naar [Menglun \(Měnglún / 勐仑\)](#) onder andere voor de [Xishuangbanna Tropical Botanical Garden \(Xīshuāngbǎnnà Rèdài Zhīwùyuán / 西双版纳热带植物园\)](#), daar blijven we dan slapen. Vervolgens gaan we zaterdag naar Ganlanba om het dorpje te bekijken en wat te fietsen. Ook daar blijven we dan slapen. Dan kunnen we zondagochtend vanuit Ganlanba nog prima ons vliegtuig halen. Door telkens in de plaats waar we zijn te blijven slapen hoeven we minder in de bus te zitten en kunnen we telkens onze bagage op onze hotelkamer achterlaten.

Nadat we het plan helder hebben en klaar zijn met eten, 118 RMB, gaan we nog even kijken bij de andere (oude) locatie van het Mei Mei Café. Daar drinken we nog een bakkie koffie, ons eerste in vijf dagen tijd.

Tegen 22.00 uur zijn we terug in ons hotel waar het koude water het niet blijkt te doen. De meneer aan de balie blijkt dat al te weten, en als we wachten komt het volgens hem vanzelf goed. Het is toch wat, voor het eerst sinds vier nachten slapen we in een hotel en prompt is dit meteen de enige keer dat we niet kunnen douchen. Een gelukje hierbij is dat we vandaag niet gewandeld hebben want van in de bus zitten zweeft je toch iets minder dan van berg op lopen, alhoewel zoveel scheelt dat ook weer niet.

Hierna gaan we vrijwel meteen slapen. Vannacht neemt Gabrielle een aspirientje want ze heeft knallende koppijn. Ja, al dat vakantie houden gaat je niet in de koude kleren zitten.

Vrijdag 27 februari 2009

Met de bus naar Menglun, bezoek aan de Xishuangbanna Tropical Botanical Garden

We slapen vannacht behoorlijk goed. Alleen gaat Gabrielle om 5.00 uur even het bed uit om de koudwaterkraan in de douche dicht te draaien. We hebben kennelijk weer koud water. Het is ruim 8.00 uur geweest voordat we opstaan, heerlijk uitgeslapen. Jacob wil nu het koude water het weer doet even douchen. Maar ja, het warme water komt van een zonneboiler en die heeft 's morgens geen warm water. Dus lekker douchen zit er ook nu niet in. Dus pakken we onze spullen in, geven we de sleutel van de kamer af en lopen we richting het Mei Mei Café (Měiměi Kāfēitīng / 美美咖啡厅) waar we gisteren koffie gedronken hebben. Toen zeiden ze dat ze om 8.30 uur open gingen en het is nu bijna 9.00 uur. Voor ons is dit een puntje omdat we afgelopen zondag rond die tijd geen enkel open restaurant of iets dergelijks konden vinden.

Ze zijn open en wij eten hier een heerlijk ontbijt, kosten 68 RMB. Ondertussen gebruiken we het draadloze internet even om een verjaardagskaartje te sturen waarna we richting het busstation lopen. Het is nog niet zo warm en zo ver is het niet dus vinden we het wel geinig om nog een stukje door [Jinghong \(Jǐnghóng / 景洪\)](#) te lopen.

Op het busstation kopen we twee kaartjes voor de bus van 10.45 uur naar [Menglun \(Měnglún / 勐仑\)](#), kosten 16 RMB per stuk. Het is inmiddels 10.30 uur geweest dus we kunnen nog net even naar de wc en dan hop de bus in.

Het is een erg klein, 12 persoons, busje. Met veel moeite weten we onze rugzakken samen met nog wat andere bagage achterin het busje te proppen en vervolgens onszelf op de achterste bank. Dit zijn echt de slechtste plekken van deze bus. Niet dat de bus deze keer erg hobbelt, maar het zijn de plekken met de minste beenruimte. Om dit een beetje te compenseren zit je wat hoger, maar in combinatie met de lage ramen maakt dit dat we alleen de eerste twee meter naast het busje kunnen zien er verder niets. Zelfs door de voorruit kunnen we niet veel zien. Over de gereden weg kunnen we dan ook niet veel zeggen behalve dat hij voor een deel langs een snelweg loopt en dat hij door een aantal, niet zo lange, tunnels gaat. Verder hebben we de indruk dat we door een redelijk bergachtig terrein rijden.

Rond 12.00 uur komen we aan in Menglun. Omdat we niet weten of Menglun een busstation heeft en omdat we de indruk hebben dat Menglun niet zo groot is, stappen we uit zodra de bus stopt om enkele andere mensen uit te laten stappen.

Tja, nu moeten we op zoek naar een hotel. We lopen op ons gemak verder in de richting die de bus reed. Hierbij komen we zowaar langs een busstation. We lopen weer verder. In onze Lonely Planet van Zuid China staat namelijk dat er in Menglun een rotonde moet zijn en dat daar een hotel zou zitten. Maar ja, hoe ver we ook lopen, wij zien geen rotonde. Wanneer we de indruk hebben dat we het dorp weer uitlopen draaien we om en lopen we terug. We hebben intussen enkele panden gezien waar volgens ons hotels in zitten.

We proberen er eentje en we blijken het goed gezien te hebben. Een kamer kost hier 30 RMB per nacht plus 20 RMB borg. Vandaag moet we wel een registratie papiertje invullen en nadat de mensen, die geen woord Engels spreken, het eerst zelf even proberen, krijgen wij al snel de spullen overhandigd. Dat is wel zo handig, we hebben dit al meer gedaan en het formulier is tweetalig (Chinees en Engels).

Als we naar onze kamer lopen, zien we dat een aantal kamers niet bezet is, de deuren staan open. Wij hebben een kamer aan de straatkant gekregen. In verband met eventueel lawaai van het verkeer hebben we liever een kamer aan de andere kant. Dus vragen we of we andere kamer aan de andere kant van de gang kunnen krijgen, dat is geen probleem.

De kamer zelf is erg eenvoudig maar functioneert goed en is schoon. Er is een tv en een ventilator

maar geen airco.

Nadat we wat spullen in onze dagtochtrugzak hebben gedaan vertrekken we weer. We kopen wat te drinken en wat koekjes en gaan vervolgens naar de west ingang van de [Xishuangbanna Tropical Botanical Garden \(Xīshuāngbǎnnà Rèdài Zhiwùyuán / 西双版纳热带植物园\)](#), de entree is 80 RMB per persoon. We hopen / gokken erop dat er in dit park een restaurant is waar we wat kunnen eten. Om 13.05 uur lopen we het park in en een half uur later hebben we het restaurant gevonden. Het zit trouwens naast het hotel, waar een kamer, volgens het bord, tussen de 400 en 600 RMB kost. De werkelijk prijs zal wel wat later liggen, maar het is een stuk duurder dan het hotel dat wij hebben. In het zwembad bij het hotel zitten trouwens vooral algen, dus er in zwemmen is niet aan te raden.

Helaas gaat het restaurant 's middags van 13.30 uur tot 18.00 uur dicht. Er zit dus niet anders op dan dat we onze lunch van koekjes aanvullen met wat chips en een fles vruchtenmelk.

Uiteindelijk is het 18.00 uur geweest als we het park weer verlaten, je kunt er dus wel wat tijd doorbrengen. Wij lopen in het totaal bijna 15 kilometer in het park en samen met de meters die we vandaag al in Jinghong en Menglun liepen is dit dus de dag van deze vakantie waarop we de meeste kilometers lopen.

Of het een leuk park is, is een heel andere vraag. Volgens de kaart die we bij de ingang zien, bestaat het park uit twee delen, het westelijke deel (het tentoonstellingsdeel) en het oostelijke deel (het onderzoeksdeel). Wij maken onze kilometers vooral in het oostelijke, onderzoeks, deel, daar moet namelijk ook een stuk tropisch regenwoud zijn. En dat klopt en dat is best geinig.

Echter we proberen hier ook wat alternatieve routes en die lopen uiteindelijk allemaal dood. Dus als je naar het tropisch regenwoud wilt, kan je het beste de asfaltweg volgen tot het betreffende bord en na afloop gewoon dezelfde weg terug lopen.

Het tropisch regenwoud is trouwens geen echt tropisch regenwoud. Maar geeft wel een indruk hoe het er uit zou moeten zien. Verder zien we hier vooral een aantal erg mooie vlinders.

Uiteindelijk zien we van het park zelf, het tentoonstellingsdeel, niet eens zo heel veel. De indruk die we krijgen is dat het er allemaal erg netjes uitziet en dat er heel veel verschillende soorten bomen staan. Alle soorten bamboe bij elkaar, alle soorten palmbomen bij elkaar etc. Dat is best geinig om te zien maar wanneer je net als wij hier niet voor gestudeerd hebt is het ook niet meer dan dat.

Als we weer buiten het park zijn lopen we terug naar het centrum van Menglun. We hebben inmiddels de rotonde die we bij aankomst in Menglun zochten gevonden. Het dorpje blijkt hoofdzakelijk uit twee parallel lopen de wegen te bestaan. Voor de rest vinden we Menglun een beetje een typisch dorp met heel veel techniek, met name motorfiets, bouw en constructie, gerelateerde winkels. Daarnaast heeft vrijwel geen enkele winkel of restaurant een deur of ramen. Ze zien er vrijwel allemaal uit als garagebox met een rolluik ervoor. Tja, als het het hele jaar buiten warm is, waarom zou je dan ook geld uitgeven aan een pui als een rolluik voldoende is. Verder proberen we ook hier een enkele keer bij een bank geld te pinnen. Dit lukt niet. Gelukkig hebben we nog geld genoeg en hoeven we niet zoals de vorige keer dat dit niet lukte, in [Wutaishan \(Wütái Shān / 五台山\)](#), op onze uitgaven te bezuinigen.

Inmiddels willen we wat eten. Dat valt nog niet mee. We zien in eerste instantie alleen kleine restaurantjes waar meestal niemand zit en die volgens ons ook maar enkele gerechten verkopen. Uiteindelijk gaan we ergens kijken waar ze een soort ranja blijken te verkopen. Daar drinken we een heerlijk glas ranja met ijs. We zijn behoorlijk moe van al dat lopen en het was vanmiddag behoorlijk warm, dus een glaasje ranja hebben we wel verdiend.

Hierna gaan we in de hoofdstraat kijken om te zien of daar wat grotere en drukker restaurants zitten. De restaurants zijn daar wel iets groter, maar niet drukker. Uiteindelijk gaan we maar ergens

zitten. Dit zijn typisch van die restaurants zonder menukaart. Dus loopt Jacob naar de keuken, brabbelt daar wat Chinees en wijst wat dingen aan. Uiteindelijk eten we prima voor 50 RMB. Na het eten, het is inmiddels 20.00 uur geweest en donker, kopen we nog wat drinken en gaan we naar onze hotelkamer. Vanavond lukt het wel om te douchen en om even na 22.00 uur gaan we slapen. Voor het eerst deze vakantie zijn we moe van het wandelen.

Zaterdag 28 februari 2009

Met de bus naar Ganlanba (Menghan), het Dai Minority Park en terug naar Jinghong

Na de hitte van gisteren doen we vandaag rustig aan. Het is ruim 8.00 uur voordat we, eindelijk, opstaan. We pakken onze spullen, geven onze kamersleutel af en krijgen onze 20 RMB borg terug. Om even na 9.00 uur zitten we bij een stalletje aan de hoofdstraat van [Menglun \(Měnglún / 勐仑\)](#) ons ontbijt, een bakkie noodlesoep van 4 RMB per stuk, naar binnen te sleurpen.

Hierna is het tijd voor de bus naar Ganlanba (Gǎnlǎnbà / 橄榄坝) of heet het dorp nu Menghan (Měnghǎn / 勐罕) zoals we later op de bussen zien staan? Hoe dan ook, als we op busstation komen zit er niemand achter het loket. We kijken wat rond en zien een mannetje met een ID-kaart, hij heeft hier vast een functie. Dus zeggen we tegen hem dat we naar Ganlanba willen. Hij zegt dat er geen bussen naar Ganlanba gaan maar dat we even moeten wachten. Dat doen we dan maar. Even later zien we dat er inmiddels een mevrouw achter het loket zit en bij haar proberen we twee kaartjes naar Ganlanba te kopen. Helaas, dat lukt dus niet, die heeft ze niet. Dan wachten we maar weer een poosje. Net tegen de tijd dat we het wachten zat beginnen te worden zegt de man met de ID dat we een kaartje moeten gaan kopen. Dan zegt de mevrouw achter het loket dat ze geen kaartje heeft. Wanneer ze zeggen dat ze die volgens de man met de ID wel heeft zegt ze dat ze wel een kaartje naar Wuxiang (五乡) heeft. Ja, zoiets zei die man ook. Dus doe maar twee van die kaartjes. Ze kosten 7 RMB per stuk.

Hierna worden we door de man met de ID kaart in de bus naar [Jinghong \(Jǐnghóng / 景洪\)](#) gezet die om 9.45 uur vertrekt. Tot onze stomme verbazing rijdt deze bus precies dezelfde weg als de bus die we op de heenweg hadden. Tja, zo komen we er nooit. Dit heeft trouwens ook tot gevolg dat er, volgens ons, geen lijnbussen meer langs het Banna Rain Forest Valley (Bǎnnà Yǔlín Gǔ / 版纳雨林谷) rijden. Mocht je hier op eigen gelegenheid naar toe willen dan kan je waarschijnlijk het beste vanuit Menglun een taxi of een fiets huren. Na een half uurtje stopt de bus op een kruising en zegt de chauffeur dat we uit moeten stappen. Hij wijst naar de weg naar links, die zullen we dan wel moeten hebben.

Tja, daar sta je dan. Op een grote kruising met in de verte een dorpje en verder nog een stuk of wat mannetjes met een motor. We wachten het maar eens op ons gemak af, we gaan er vanuit dat er wel een keer iets van een klein busje langs zal komen.

We staan nog maar net of er komt inderdaad zo'n klein busje langs. Maar ja, daar zitten al meer Chinezen in dan er ooit Nederlanders inpassen, dus die laten we maar even rijden. En zoals iedereen weet, wachten duurt lang. Zeker als je geen idee hebt hoe lang je moet wachten en waarop je moet wachten. Voordat we echt onrustig worden verschijnt en een klein, leeg, busje dat op zoek lijkt naar passagiers. Wij lopen daar heen en voor 30 RMB wil hij ons wel naar Ganlanba brengen. We proberen het wel, maar voor minder wil hij het echt niet doen. Aangezien wij het wachten wel een beetje zat zijn stappen we dus toch maar in. Gelukkig neemt hij verder niemand mee, dus we hebben ruimte genoeg, wij met zijn tweeën op de ene bank en onze rugzakken op de andere.

Een dik half uur later, rond 10.40 uur, zijn we in Ganlanba. Onderweg zien we van alles en nog wat

waaronder velden met ananasplanten en bananenbomen. Verder is het een niet zo drukke, redelijk bochtige weg door de bergen / heuvels.

Als we uitstappen hebben we geen idee waar we heen moeten, dus gaan we op ons gemak maar eens een rondje lopen. Hierbij krijgen we de indruk dat Ganlanba een soort grotere versie van Menglun is. Niets bijzonders maar wel aardig.

Op een gegeven moment zien we een bord dat richting het Dai Minority Park (Dǎizúyuán / 傣族园) wijst. Dat volgen we en even later staan we voor de ingang van dit park. Je schijnt hier te kunnen eten, slapen etc. Wij willen dit niet persé, maar hebben wel een vaag plan om vanmiddag nog een stuk te gaan fietsen. Dus we willen er nu alleen in als we met hetzelfde kaartjes meerdere keren het park in mogen. Dat (b)lijkt niet zo te zijn. Dus draaien we om en gaan we op zoek naar een hotel.

We proberen het eerste het beste hotel dat we zien. Dat lijkt ons wel wat en voor 50 RMB krijgen we een redelijke kamer. Het inschrijven geeft echter wel wat gedoe. Men heeft een mooi computersysteem waar zo een plaatje van een paspoort in gescanned kan worden. Helaas blijkt het zoals vaak met dit soort software dat de gebruiker niet precies weet hoe het werkt. En nadat ons paspoort op diverse manier gescanned en dubbelgevouwen is gaan ze toch maar weer over op het degelijke handwerk. Hierna brengen we onze spullen op de kamer en vertrekken weer richting het Dai Minority Park.

Deze keer kopen we wel kaartjes, heel veel kaartjes. Het lijkt erop dat men onlangs de entreprijs heeft verdubbeld van 50 naar 100 RMB. Hoe we dit weten, nou, we krijgen per persoon twee aan elkaar geniete kaartjes waarbij op ieder kaartje staat dat het 50 RMB kost. Wanneer wij zeggen dat we geen vier maar twee kaartjes willen wordt snel duidelijk dat je per persoon 1 setje van twee kaartjes nodig hebt.

Bij de kaartcontrole proberen we het voor de gein nog een keer. We laten één setje kaartjes zien. Wanneer de controleur hier iets van zegt beginnen wij uitgebreid te wijzen dat we toch twee kaartjes hebben en dat we met twee personen zijn, dus dat het klopt, toch?!? En waarachtig, we mogen doorlopen zonder ons tweede setje kaartjes te laten zien.

Het is even voor 12.30 uur als we het park inlopen en rond 15.30 uur lopen we er weer uit. Op dat moment hebben we het meeste wel gezien en hebben we ook gelunched, kosten 60 RMB. Het park bestaat uit vijf kleine dorpjes die eigenlijk gewoon nette opgeruimde versies zijn van de dorpjes die we tijdens onze wandelingen aan het begin van de week gezien hebben. Daarnaast is het park aangevuld met allerlei attracties gericht op Chinese toeristen, zoals een watergooifestijn, geïnspireerd op het watergooifeest ([water splashing festival](#)) dat ieder jaar in april plaatsvindt in Jinghong. Verder kan je er op de foto met een olifant, een grote slang, een aapje, een zwerm kleine vogeltjes of drie pauwen. Ook is er nog iets van een zang- en danstheater, dus alle ingrediënten zijn er om de gemiddelde Chinese toerist minstens een halve dag bezig te houden.

Verder kan je hier ook slapen in een authentieke woning. Wij hebben er enkele bekeken, maar ze zijn duidelijk minder authentiek, en daarmee een stuk comfortabeler, dan waar wij aan het begin van de week geslapen hebben.

Aan heel veel dingen kan je zien dat hier leuk geld wordt verdiend. Er wordt behoorlijk wat gebouwd en vooral de tempels / kloosters, alle dorpjes in [Xishuangbanna \(Xīshuāngbǎnnà / 西双版纳\)](#) hebben in principe een eigen tempel / klooster, zien er een stuk mooier uit dan we tijdens onze vierdaagse wandeling zagen.

Voor de rest is het gewoon een openlucht museum dat wanneer je geen tijd of zin hebt om naar meer afgelegen dorpjes te gaan zeker de moeite waard is. Ben je zoals wij al wezen wandelen en heb je al wat van dit soort dorpjes gezien, dan is er wellicht iets anders wat leuker is om te doen.

Net als gisterenmiddag is het ook vanmiddag weer erg warm. Oftewel we vinden het te warm om nog te gaan fietsen. Daarnaast hebben we nu ook een paar stukjes van de [Mekong rivier \(Láncāng Jiāng / 澜沧江\)](#) gezien en we hebben niet de indruk dat je daar heel erg leuk, en in de schaduw, langs kunt fietsen.

Verder is er in Ganlanba eigenlijk niets te doen, behalve een rondje door het dorp lopen. Daarom besluiten we dat we ons programma aanpassen. We gaan eerst nog even naar onze hotelkamer, een spelletje spelen. Daarna checken we uit en gaan we lekker naar Jinghong. Dan kunnen we vanavond ergens een lekker bakkie koffie drinken en hoeven we morgen niet eerst met de bus naar Jinghong. Het is een beetje jammer van de kamer die we nu voor niets geboekt hebben, maar 5 euro betalen voor het opslaan van twee rugzakken en om een paar keer naar de wc te mogen zou in Nederland niet eens duur zijn en hier krijgen we er nog een paar stoelen bij ook.

Even voor 17.00 uur verlaten we onze kamer en halen we onze borg op. Dat we weggaan leidt niet tot vragen, maar het feit dat we bij het inchecken met een briefje van 100 RMB hebben betaald wel. Nu moet er eerst iemand dat briefje gaan wisselen en daar hebben de twee dames achter de balie niet heel veel zin in. Maar met wat geduld krijgen we uiteindelijk toch onze borg, 50 RMB, terug.

Nu moeten we op zoek naar het busstation. We lopen op de gok richting de hoofdweg en tegen de tijd dat we in de buurt komen van de plek waar we vanochtend uitgestapt zijn vragen we het maar eens. Dan blijkt dat het busstation vlakbij in een zijstraat zit.

Met de bus, 8 RMB per persoon, hebben we een beetje pech. Het lijkt erop dat de vorige bus net weg is. We moeten 45 minuten wachten voordat de volgende vol zit en vertrekt.

We rijden over een aardige slingerweg langs de [Mekong rivier](#) naar Jinghong. Daar stappen we uit op een busstation waar we nog niet eerder geweest zijn.

Achteraf weten we dat dit het lange afstandsbusstation is, maar ja, dat is achteraf. Dus als wij richting ons hotel denken te lopen, lopen we precies de verkeerde kant op. Hierdoor duurt het uiteindelijk ruim een half uur voordat we bij het beoogde hotel aankomen.

Het Xiangyu Hotel (湘榆酒店) ligt pal naast het Mei Mei Café (Měiměi Kāfēitīng / 美美咖啡厅). We krijgen hier voor 60 RMB de kleinste kamer die ze hebben. Er past net een tweepersoonsbed, en die zie je niet vaak op een hotelkamer in China, een tafeltje met een krukje en een kastje met een TV in. Ooh ja, als je een beetje propt passen er ook nog twee Hollanders bij.

Het grote voordeel van dit hotel ten opzichte van ons vorige hotel in Jonghong is dat er wel de hele dag warm en koud water is zodat wij 's avonds nog kunnen douchen. Verder is het het eerste hotel deze vakantie waar twee setjes van een grote en een kleine handdoek liggen.

Nadat we wat spulletjes gepakt hebben gaan we naar het [Mekong café \(湄公咖啡馆\)](#). Daar landen we om 19.15 uur en blijven we tot even voor 22.00 uur hangen. Hier zien we de gids van de Fransen die we aan het begin van deze week ook gezien hebben, zij hadden hun trip kennelijk hier geboekt. We zitten hier heerlijk buiten, het is prima weer, er is Wifi en het eten is heel redelijk. Wat een beetje jammer is, is dat het schuim van onze cappuccino in elkaar stort zodra we er wat suiker op doen, dat doen ze bij het Mei Mei Café duidelijk beter. Maar ja, als dit het enige is waar je wat over te mopperen hebt is het eigenlijk gewoon een perfecte avond.

Tot slot van de avond lopen we nog een rondje en komen we weer langs de hotpot restaurantjes die we al eerder gezien hadden, ja dat hadden we ook nog kunnen doen. Uiteindelijk is het 22.30 uur als we weer op onze hotelkamer zijn waarna we vrijwel direct gaan slapen, maar niet voordat we het laatste zweet van ons af hebben gedoucht.

Zondag 1 maart 2009

Via Kunming terug naar Peking

Vandaag is de dag van de terugreis en verder niets omdat we gisteren al in [Jinghong \(Jǐnghóng / 景洪\)](#) zijn aangekomen. We staan om 8.30 uur op en ontbijten in het Mei Mei Café (Měiměi Kāfēitīng / 美美咖啡厅) naast ons hotel. Deze vestiging blijkt wel gewoon op tijd open te zijn. Dat hadden we vorige week zondag moeten weten.

Rond 10.00 uur nemen we een taxi naar het vliegveld (Xishuangbanna Airport), kosten 20 RMB. Om 12.00 uur gaat ons vliegtuig naar [Kunming \(Kūnmíng / 昆明\)](#). Het is maar 45 minuten vliegen maar we hebben meer turbulentie dan op een gemiddelde vlucht Amsterdam - Peking (Běijīng / 北京). Samen met enkele luchtzakken maakt dit dat we niet helemaal fris zijn als we in Kunming uitstappen.

In Kunming halen we onze bagage op en checken we in voor onze vlucht van 15.20 uur naar Peking. Ook hier hebben we het eerste kwartiertje flinke turbulentie, maar de rest van de reis verloopt soepel, net als het laatste stukje met de taxi naar huis. Rond 19.30 uur zijn we weer thuis.

Nawoord

Eind februari 2009 zijn we negen dagen naar Xishuanbanna, in het zuiden van Yunnan / China, geweest. Hieronder vindt je een korte samenvatting van onze ervaringen inclusief enkele tips.

Het wandelen

Vergeleken met onze [wandelvakantie in het noorden van Yunnan](#) was het wandelen deze vakantie een eitje. Op basis van de aanbiedingen die we kregen en wat we in Jinghong gezien hebben durven we wel te stellen dat de meeste tochten in Xishuangbanna twee of drie dagen (één of twee nachten) duren. Langer is echt een uitzondering.

De omgeving is mooi, maar verwacht niet al te veel bos. Het meeste bos in Xishuangbanna is inmiddels gekapt en vervangen door bananen- en rubberbomen of theestruiken. Veel tropisch regenwoud is er niet (meer).

De meeste gidsen lijken het wandelen te combineren met het bezoeken van dorpjes lokale minderheden. We hebben de indruk dat het wandelen vaak het middel is om in deze dorpjes te komen en geen doel op zich. Dit heeft wel als voordeel dat er ook heel eenvoudige tweedaagse tochten worden aangeboden voor mensen met weinig of geen wandelervaring.

Al met al is Xishuangbanna wel een leuk gebied om te wandelen, maar wanneer je vooral voor het wandelen komt zal je even wat meer tijd moet steken in het met je gids bespreken van de route en jouw wensen. Hierbij hebben wij de indruk dat hoe verder je van Jinghong komt hoe leuker het terrein is.

Hotels en eten

Hotels in Xishuangbanna zijn echt belachelijk goedkoop. We hebben vijf verschillende hotelkamers gehad waarbij de duurste 120 RMB en de goedkoopste 30 RMB was. De kamers zijn schoon en de bedden hard, maar verder prima. Verwacht verder geen luxe al hadden de meeste kamers wel een airco en een tv.

Slapen in een lokaal dorpje is zeker aan te raden, maar je moet er wel van houden. Zo vonden we op internet dit [verhaal](#) van iemand die het duidelijk niet kan waarderen. Tja, het is heel basic en soms is het niet comfortabel, geen goede stoel, een hard bed, dekens die barsten van het stof, de

stank van de waterbuffel waar je wakker van wordt, de rook van het vuur waar op gekookt wordt die constant in de ruimte hangt waar je slaapt, het lawaai van de hanen 's morgens, etc. Hier staat tegenover dat je zo echt meemaakt hoe de lokale mensen leven en proeft wat ze eten. Als je dit mee wilt maken is slapen in een lokaal dorpje zeker aan te bevelen. Voor een wat comfortabeler ervaring kan je trouwens in het Dai Minority Park in Ganlanba gaan slapen.

Ten aanzien van het eten, Jinghong is de enige plek waar je enkele op westerse toeristen georiënteerde restaurants hebt. Voor de rest is het allemaal (3x per dag) Chinees waarbij je vaak geen menukaart zult aantreffen en zelf in de keuken moet aanwijzen wat je wilt eten. Ga je op een lokale wandeltocht dan is de kans reëel dat je allerlei lokale specialiteiten te eten krijgt. Deze kunnen variëren van verschillende soorten bloemen of blaadjes van bomen tot hond en slakken.

Het reizen

Reizen in Xishuangbanna is erg overzichtelijk. Er rijden geen treinen en vrijwel iedereen komt binnen met het vliegtuig vanuit Kunming. In Jinghong rijden veel taxi's, in de andere plaatsen waar we geweest zijn komt men niet verder dan driewielers die graag passagiers vervoeren. Voor de rest ben je aangewezen op bussen, die afhankelijk van de route meerdere keren per uur of enkele keren per dag rijden.

Een aandachtspunt hierbij is dat er in Xishuangbanna de laatste jaren en op dit moment behoorlijk aan de weg gewerkt wordt. Aan de ene kant kan dit voor behoorlijk oponthoud zorgen, maar als men klaar zal dit diverse reistijden flink verkorten waardoor de aantrekkelijke uithoeken van het gebied eenvoudiger te bereiken worden.

De attracties

Voordat we gingen vroeg iemand wat er te zien was in Xishuangbanna, eigenlijk niets zeiden we, en dat klopt eigenlijk wel. Er is niet één afzonderlijk ding waarvoor je volgens ons naar Xishuangbanna zou moeten. Er zijn echter wel een aantal dingen die met zijn allen maken dat het een leuk gebied is om, vooral in de winter, naar toe te gaan. Zo is het er warm op het moment dat het in de rest van China koud is. Je kunt er heel aardig wandelen en er leven behoorlijk wat minderheden allemaal met hun eigen klederdracht. Verder kan je er nog echt kleine lokale dorpjes bezoeken, en er slapen, waarbij je echt ervaart hoe deze mensen leven.

Ten aanzien van de diverse parken etc. die je in en rond Jinghong hebt is onze mening dat wanneer je al een paar dagen bent wezen wandelen ze niet heel veel meer toevoegen. Mocht je nog een paar dagen over hebben dan is het wel leuk, maar kom je er niet dan mis je niet veel. Wanneer je wandelen in combinatie met een overnachting in een lokaal dorp niet ziet zitten dan is het Dai Minority Park in Ganlanba echt iets om naar toe te gaan. Voor de rest zou je dit dan het beste kunnen combineren met wat andere dingetjes en dat bijvoorbeeld via het Mei Mei Café kunnen regelen. Dan krijg je een Engelssprekende gids mee en hoef je je verder niet druk te maken.

Reisbureautjes / gidsen

Reisbureautjes en gidsen zijn hier eigenlijk van hetzelfde soort als alle reisbureautje en gidsen in China, alles kan en niets kan. Als je het vraagt kan alles, maar wanneer je onderweg bent blijkt de reis toch net iets anders dan je had verwacht. De beste oplossing hiervoor bestaat uit twee onderdelen, een standaard pakket uitzoeken waarvan je vermoed dat het degene is die het meest lijkt op wat je wilt en je er vervolgens bij neerleggen dat het anders gaat. Tenzij je natuurlijk heel goed Chinees spreekt en veel tijd en energie in eindeloze discussies met je gids wilt steken. Overigens is het wel verstandig om te laten merken wat je ergens van vindt want toen wij zeiden

dat we voor die dag wel genoeg thee hadden gedronken kregen we de volgende dag helemaal geen thee meer omdat onze gids dacht dat we geen thee meer wilde hebben. Vooral als het om eten en drinken gaat zijn ze vaak bereid om goed te luisteren naar de wensen van hun klanten. Achteraf zijn we redelijk tevreden over onze keuze voor www.ecotourchina.com. Maar als we alles geweten hadden dan kan het best zijn dat we eerst een vrije dag in Jinghong hadden gepland om in die dag een tocht via het Mei Mei Café te regelen. Maar ja, het nadeel van op het laatste moment iets regelen is wel dat je het volle pond betaalt en dat je maar moet afwachten of er een gids beschikbaar is.

Het weer

Het weer in Xishuanbanna hangt nogal af van de periode dat je gaat en de plek waar je bent. Zo ligt Jinghong op ongeveer 550 meter en Xiding op ongeveer 1.800 meter wat ongeveer 10° C scheelt. Dit merkten we niet alleen overdag, in Xiding was 's middags aangenaam en in Jinghong echt heet, maar vooral ook 's morgens. De regio kent namelijk een enorm verschil in dag en nacht temperatuur. Zelfs in Jinghong heb je in februari 's morgens om 8.00 uur graag een jas of trui en een lange broek aan.

Wat een beetje tegenviel was het zicht dat we hadden. Alle dagen was er behoorlijk wat of heel veel mist waardoor je niet heel veel van de omgeving kon zien. Het was echter wel alle dagen droog. We vermoeden dat het mooiste seizoen om te gaan, net na het regenseizoen is. Dan is het meestal droog, is alles nog lekker groen, schijnt het niet zo mistig te zijn en zijn sommige wegen nog niet zo vreselijk stoffig.

Malaria

We hebben hier geen uitgebreide informatie over, maar op basis van wat wij wisten hebben wij geen preventieve medicijnen geslikt. Volgens de reisbureautjes en gidsen die we hierover gehoord hebben komt in Xishuanbanna geen malaria voor.

Wat zonder meer waar is, is dat we niet veel muggen gezien hebben. Dit kan in het regenseizoen, of aan het eind daarvan, natuurlijk best anders zijn. We hebben overigens ook nergens klamboes gezien, maar wel diverse hotels met elektrische apparaatjes die een niet zo gezond goedje verspreiden dat muggen verjaagd.

Algemene indruk

Vooral het heerlijke weer maakte dit tot een heerlijke vakantie. Het wandelen was iets te eenvoudig maar de dorpjes waar we doorkwamen en sliepen waren erg leuk. Voor de rest heeft Xishuanbanna wat ons betreft niet zo veel te bieden.

Gabrielle Nuijens-Vaarkamp & Jacob Vaarkamp
www.javaganu.net